

«Η Περικλέτου κ₂» ή «Φασουλή,
ή μα₂ κ₂» ή άλλη σιωπηλή.

Φ. — Λαίπν, κυρία Περικλή, βυλιε ελευθέρως ...
είναι καιρός να παίζουμε και το 'δικό μας μέρος.
'Ως πότε πιά 'στό σπῆτι μας θά στίκωμε κλεισμένικι,
έλειναίς, αγνώρισταις και παραγνωρισμένικι;
'Ως πότε απ' όπισω μας θά τρέγουν τά μουρέλια;
ώς πότε θά βρωμίζουμε μί χίλια δρό κουρέλια;
ώς πότε του νοικουριού θά λέμε ιστορία;
ώς πότε θά μαλλώνουμε μί τās ύπηρετρία;
ώς πότε πλέον ή σκαλαβιά και του σπητιού ή φουρία;
ώς πότε φουσκωμε κελιας και τόσα γεννητόρια;
Και πός λαιπόν; άνίγεται να κάθεται 'σπην πάντα
και τών παιδιών σου μοναχά να είσαι κυβερνάντα,
κι' ό Περικλέτος 'ξένιστος για όλα να 'μιλή
μέσα 'στό φύλλο του «Ρωμηού» μετά του Φασουλή;
Και πός λαιπόν; οι άνδρες μας μοναχά θά τά λένε
κι' 'δόξασκα με τόν «Ρωμηό» τήν μείρα των θά κλαίνε;
Κι' όταν ό Περικλέτος σου, κυρία, λογφέρν
και τόν 'έικό μου Φασουλή άλυπητα τόν δέρν,
πρίει ήμεις να χάσκουμε κλεισταίς 'στό μαγειριό
και πάντοτε να ρίθωμε με τό νοικουριό;
'Α! όχι, όχι, προσφιλή κυρία Περικλέτου,
πρίει κι' ήμεις να τύχωμε ενόσιας εξαίρετου,
ανάγκη ν' άκονίσωμεν τήν γλώσσα μας όλιγον
και τά δεσμά να θραύσωμεν των δεσποτών συζύγων.
'Εκίν' οι βλακωνόρες μας μεις έγιναν κουνούπι
μ' 'έκείνόν τόν Πρωθυπουργό κι' 'έκείνον τόν Τρικούπη,
και μόνον με κιστούς τους δρό μεις 'πήρανε ταύτη
χωρίς ποτέ κι' άπάνω μας να είγουν μιά ματιά.
Για τούτο πριν να πίσωμεν των δεσποτών μας πτώματα
ανάγκη κατεπίγωνα ν' άνιζώμεν τά στόματα,
να δώσωμε δρό φάσκαλα εις τά καθήκοντά μας
και σάν τους άνδρας μας κι' ήμεις να λέμε τόν σεβτά μας,
και άντρά νου συζήτησις ν' άρξισή τακτικά
για κάμποσα ζητήματα κοσμοκοινωνικά,
μή άλλους λόγους όπλαή για μόδα, για καθβάλα,
για τής ζουφίς, για' άπρι μιντι, για τους χερρούς και για' άλλα.
'Αλλ' άν οι βλακωνόρες μας δέν μας τό επιτρέψουν
και συκαρθούν από κεινού 'στό ζύλο να μας ρίθουν,
τότε κι' ήμεις άρπνομε τήν καθήμε φροντιδα
και βγαζόμε σάν τήν Παρίν σερην ήσημερία,
και γίνεται τό φύλλον μας τών γυναικών ή σκίπη
και γραφόμε τους άνδρας μας εις πού δέν τους πρίει.
Π. — Καλέ τί λόγος! ... βίβαια ... τυλιός; σ' άκλυθώ,
γιατί τό άπεράσια να γραφερηνθώ.
Μόν ντι, μόν ντι! ... ό Περικλής τί άνθρωπος κεζός! ...
μή τόν 'έικό σου συζήτηι και χάσαι σάν χαζός,

και νύκτα 'μέρα βόσανα και νύκτα 'μέρα πόνει
κι' 'δόξασκα συζήτησις για τό Ναπολιόν,
για γούνας του Πρωθυπουργού, για Κατηγορητήρια,
για μετοχίς, για δάνεια, και για Χρηματιστήρια.
Για τέτοια κουροφίβια τί μας ενδιαφέρει;
καμμά κυρία κόμ ιλ φό δέν θέλει να τά ξέρη,
κι' ούτε σκοιζεται καμμάς τό ντιστεγάι σαλόνι
άν γίνετ' επανάστασις με τό Ναπολιόν.
Φ. — Καλέ τί λόγος! ... βίβαια ... κι' είναι ανάγκη τάχα
όλο τόν χρόνο να 'μιλούν οι άνδρες μας μοναχά;
Πρίει, καθώς σου έλεγα, εις του «Ρωμηού» τό φύλλο
να λέμε κάποτε κι' ήμεις για τό 'έικό μας φύλο,
κι' άν ό χωριάτης Φασουλής δέν μου τό επιτρέψη
θά σου τόν κάμω 'στό ταφι άπάνω να χερσίφη.
Π. — Κι' 'έγω, μα σέρ, 'σπην Περικλή τήν ραχη θά γυρισ
κι' από τραπίης παριυθίς και κούτης θά χωρισω.
Φ. — Μού βυλιές σεριζέμαν;
Π. — Σου βυλιό σπουδαίως ...
τόν εισάβηκα πολύ ... μου φαίνεται χυδαίος.
Φ. — Κι' 'έγω συγχά τήν κοίτην μου κυττάω μ' άπθια.
Π. — Ζι βού! άσσυρ πός σ' άγαπού με φλογεράν καρδια
κι' εις όλα είμαι πρόθυμος, μα σέρ, να σέ συνόραω.
Φ. — 'Στό φύλλον τό έρχόμενον ζουφίς κι' 'έγω θά κάμω
και νάλης σέ παρακαλώ χωρίς πολλές προσκλησίεις ...
Π. — Κι' 'έγω, μα σέρ, θά δέχομαι 'στό σπῆτι μου έπίσης
και ζι βου πρι να έρρεσαι ...
Φ. — Εύχαριστώ πολύ ...

(Ο Περικλέτος φαίνεται μετά του Φασουλή.)

Ο Π. — Νάταις ή άφελότμιας! ... μας 'πήραν τόν άέρα ...
Ο Φ. — Τά σπητικα των έφρασαν και ήλхан ιδώ πέρα
κι' ή λυσσοσμένικι γλώσσασις των για τής ζουφίς παρλάρουν
και ήλουν σάνει και καλά τήν θέσι μας να πάρουν.
Ο Π. — Είς τά καλά καθούμενα μας έπισαμε τό φύλλο.
Ο Φ. — 'Εγώ νομίζω φρόνιμον ν' άρχισωμε τό ζύλο.
Ο Π. — Άν 'ετσι τής άφήσωμε θά μας γενούν μπελας.
Ο Φ. — Έμπρός λαιπόν ... τι κάθεισι; ... άκούη τής φυλας;

(Ο Φασουλής κι' ό Περικλής τί μάτια των γλαρόνουν
κι' όρμουν εις τās κυριας των και τās έμβαζαρόνουν,
αι δέ μεγάλαί δέσπαινα τόν άραλό των πέντων
κι' άρχίζουν τά ξεφωνητά και τήν ζουφίς έξαχάνουν.)